4.2.2. Tabulka pádových přípon

Pády, pádové otázky a základní významy pádů	Přípona	Podmínka užití přípony		Příklad (s překladem)
		zakončení základu na	charakter slova	
1. nominativ kdo? co? význam obdobný jako v češtině	bez			мал (*dobytek*) зузаан (*tlustý*) би (*já*) дөрөв (дөрвөн) (*čtyři*)
2. genitiv koho? čeho? čí? význam obdobný jako v češtině	(1) -гийн	(1) zadojazyčné н	zadní řady	ан-гийн (*zvířete*)
		(2) dlouhou samohlásku nebo zadojazyčné н	přední řady	өлсгөлөн-гийн (*hladu*) дүү-гийн (*mladšího bratra*)
			zadní řady	жороо-гийн (*mimochodníka*)
	(2) -ий	předojazyčné н	přední řady	үнэн-ий (*pravdy*)

pokr. tab. 4.2.2.

	(3) -ийн	(1) и které se vypouští, neznělé г, tupé sykavky a měkký znak (který se vypouští)	zadní řady	анг-ийн (*třídy*) цог-ийн (*ohýnku*) багш-ийн (*učitele*) хар-ийн (*cizího*)
		(2) krátkou samohlásku kromě и a jakoukoli souhlásku kromě předojazyčného н		гэр-ийн (*jurty*)
	(4) -н	dvojhlásku či dlouhou samohlásku -ий		далай-н (*moře*) дүлий-н (*hluchého*)
	(5) -ы	předojazyčné н	zadní řady	дулаан-ы (*tepla*)
	(6) -ын	jakoukoli krátkou samohlásku (která se vypouští) kromě и a jakoukoli souhlásku kromě н, neznělého г a sykavek		арг-ын (*způsobu*) мал-ын (*dobytka*)
3. dativ-lokativ komu? čemu?	(1) -д	samohlásku, dvojhlásku anebo souhlásku -в, -л, -м, -н		яриа-н-д (*v rozhovoru*) сургууль-д (*ve škole*) хад-ан-д (*na skále*)

pokr. tab. 4.2.2.

Pády, pádové otázky a základní významy pádů	Přípona	Podmínka užití přípony: zakončení základu na	Podmínka užití přípony: charakter slova	Příklad (s překladem)
kam? kdy? kde? v čem? význam obdobný jako v češtině a též „směr, čas nebo místo"				байр-ан-д (*v bytě; do bytu*) тов-д (*v centru*)
	(2) -т	všechny souhlásky kromě -в, -л, -м, -н		аймаг-т (*v ajmaku*)
4. akuzativ koho? co?	(1) -г	(a) dlouhou samohlásku nebo dvojhlásku		дүү-г (*mladšího bratra*) нохой-г (*psa*)
		(b) zadojazyčné н		ан-г (*divoké zvíře*)
význam obdobný jako v češtině	(2) -ийг	(a) neznělé г, samohlásku и, měkký znak, (vypouští se) a tupou sykavku	zadní řady	цог-ийг (*ohýnek*) хан-ийг(*přítele*) овг-ийг (*rod*)
		(b) všechny hlásky kromě dlouhých	přední řady	дөрв-ийг (*čtyři*) үнэн-ийг (*pravdu*)
		samohlásek, dvojhlásek a zadojazyčného н		гэр-ийг (*jurtu*)
	(3) -ыг	jakoukoli krátkou samohlásku, která se vypouští, kromě и a jakoukoli souhlásku kromě zadojazyčného н, neznělého г a sykavek	zadní řady	мал-ыг (*dobytek*) арг-ыг (*způsob*) улаан-ыг (*rudého*)
Poznámka: U neživotných jmen se často akuzativ rovná nominativu.				
5. ablativ od koho? od čeho? z čeho? odkud? význam „směr odněkud"; „srovnání"	(1) -аас*	jakoukoli krátkou samohlásku (vypouští se) kromě и a jakoukoli souhlásku kromě zadojazyčného н		баг-аас (*od malého*) цас-ан-аас (*od sněhu*) өглөө-н-өөс (*od rána*) сандл-аас (*od židle*) морин-оос (*od koně*) гэр-ээс (*z jurty*)
	(2) -гаас*	jakoukoli dlouhou samohlásku, dvojhlásku a zadojazyčné н		жороо-гоос (*od mimochodníka*) далай-гаас (*z moře*) дүү-гээс (*od mladšího bratra*) ан-гаас (*od zvířete*)
	(3) -иас/-иос	samohlásku и n. měkký znak (obojí se vypouští)		биолог-иос (*z biologie*) сургууль-иас (*ze školy*)

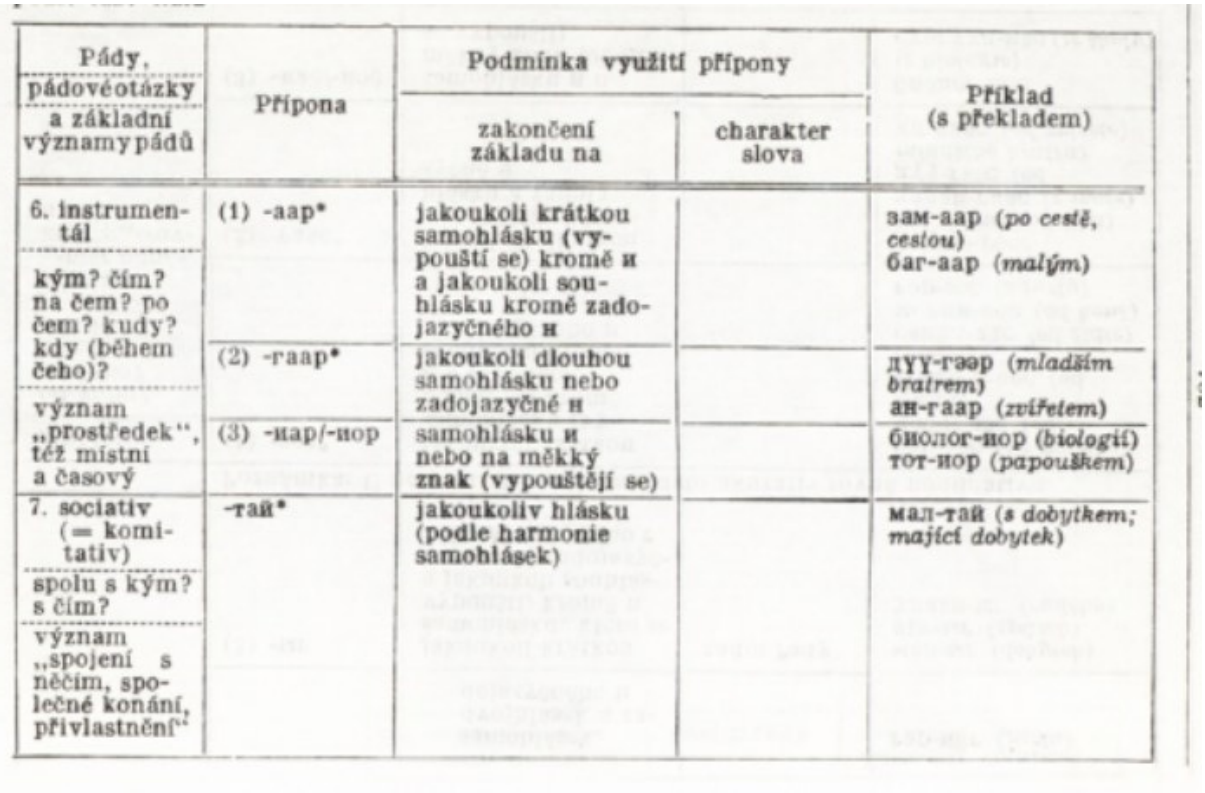

Pády, pádové otázky a základní významy pádů	Přípona	Podmínka využití přípony: zakončení základu na	Podmínka využití přípony: charakter slova	Příklad (s překladem)
6. instrumentál kým? čím? na čem? po čem? kudy? kdy (během čeho)? význam „prostředek", též místní a časový	(1) -аар*	jakoukoli krátkou samohlásku (vypouští se) kromě и a jakoukoli souhlásku kromě zadojazyčného н		зам-аар (*po cestě, cestou*) бага-аар (*malým*)
	(2) -гаар*	jakoukoli dlouhou samohlásku nebo zadojazyčné н		дүү-гээр (*mladším bratrem*) ан-гаар (*zvířetem*)
	(3) -иар/-иор	samohlásku и nebo na měkký znak (vypouštějí se)		биолог-иор (*biologií*) тот-иор (*papouškem*)
7. sociativ (= komitativ) spolu s kým? s čím? význam „spojení s něčím, společné konání, přivlastnění"	-тай*	jakoukoliv hlásku (podle harmonie samohlásek)		мал-тай (*s dobytkem; mající dobytek*)

Příloha č. 1 – Pády v mongolštině, zdroj: ŠÍMA, Jiří. Mongolsko-český a česko-mongolský kapesní slovník, str. 778 až 782.

PŘÍSLOVCE	**PŘEDLOŽKOVÉ PÁDY**
Na otázku k určení místa *(Kde?)* můžeme odpovědět jedním slovem: *Kde je kniha?* Kniha je nahoře. Kniha je vlevo. Kniha je vzadu. Tyto výrazy se nazývají příslovce. Příslovce místa nám dávají odpověď na otázku, kde něco je.	Předložky jsou krátká slova před jinými výrazy, která mohou měnit jejich tvar: *Kde to je?* (ten) pokoj – v pokoji (ta) skříň – za skříní (to) okno – před oknem Předložky následujícímu slovu dávají určitý pád. V různých pádech mají slova jiné koncovky. Tomuto jevu říkáme **skloňování**. *Kde je kniha?* Kniha je na stole. Kniha je pod stolem. Kniha je vedle lampy. Kniha je v tašce.

Příloha č. 2 – Předložkové pády v učebnici Hezky česky 2, zdroj: TÁBORKOVÁ, Jana a Kateřina LANCOVÁ. *Hezky česky 2*. Národní pedagogický institut České republiky, 2022. ISBN 978-80-7578-106-2.

Podívej se:

Sloveso mít + 4. pád

To je sešit.	Mám sešit.
To je pravítko.	Mám pravítko.
To je gum**a**.	Mám gum**u**.
To je tužk**a**.	Mám tužk**u**.
↑	↑
1. pád	4. pád
- a	**-u**

Příloha č. 3 – Změna pádů se slovesem mít, zdroj: PŘEVRÁTILOVÁ, Silvie, Petra BULEJČÍKOVÁ, Veronika DVORSKÁ, Kateřina ŠORMOVÁ a Zuzana ŠVÍBKOVÁ. Paráda! Učíme se česky. Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, 2022. ISBN 978-80-7671-087-0.

Cvičení 4 Čti text. Potom doplň do tabulky slova z textu.

Tomáš jel v sobotu do Krkonošského národního parku. Jel vlakem. Na nádraží si koupil limonádu a čokoládu. V lese nejdřív chodil a fotil. Potom sbíral houby a trhal květiny pro maminku. Odpoledne seděl u řeky, udělal si oheň a dal si svačinu: bagetu, limonádu a čokoládu. Odpadky vzal s sebou domů, protože je nechtěl nechat v lese. Z vlaku napsal mamince esemesku: „Ahoj maminko, měl jsem se krásně. Už jedu domů."

Pád	Otázka	Příklad
1.	Kdo? Co?	..Tomáš..... jel v sobotu do parku.
2.	Koho? Čeho?	Odpoledne seděl u ..... .
3.	Komu? Čemu?	Napsal ..... esemesku.
4.	Koho? Co?	Trhal květiny pro ..... .
5.	= oslovení (nemá otázku)	Ahoj, ... !
6.	Kom? Čem?	Odpadky nechtěl nechat v ..... .
7.	Kým? Čím?	Jel ..... .

Příloha č. 4 – Doplňování substantiv ve správném pádu do vět na základě přečteného textu, zdroj: PŘEVRÁTILOVÁ, Silvie, Petra BULEJČÍKOVÁ, Veronika DVORSKÁ, Kateřina ŠORMOVÁ a Zuzana ŠVÍBKOVÁ. Paráda! Učíme se česky. Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, 2022. ISBN 978-8.

Rozhovor s respondentkou

1. Od kolika let a za jakým cílem ses začala učit český jazyk?

„Přijela jsem do Česka, když mi bylo 16 let. Takže od té doby jsem se učila česky."

2. Co bylo pro tebe největší motivací při učení se češtiny? Proč ses češtinu učila?

„Kdybych to měla říct čestně, tak bych neřekla, že jsem měla motivaci. Neměla jsem jinou možnost. Chodila jsem do normální základní školy v Havlíčkově Brodě. Takže všechno učení bylo v češtině. Tak jsem musela učit češtinu, abych mohla rozumět a úspěšně dostudovat. Tak to byl ten důvod. Kdybych se učila češtinu, tak bych pak rozuměla učení v základce. Mamka neuměla česky, takže když jsem začala trochu víc rozumět, tak jsem s ní chodila na úřady. Takže jsem byla překladatelka."

3. Motivaci jsi měla tedy tu, že jsi v České republice chtěla dosáhnout středního vzdělání s maturitou?

„Ano, tak bych to asi řekla."

4. Učila ses češtinu i za tím účelem, abys rozuměla lidem v okolí?

„To asi ne. Jenom pro život tady. Abych rozuměla. Víc ne."

5. Kterými dalšími jazyky se dokážeš bez problému dorozumět?

„Neřekla bych, že umím nějaký jazyk bez problémů, protože si myslím, že žádný jazyk neumím na 100 %. Je ještě dost věcí, které bych se měla naučit, abych zlepšila jazyky, které už jsem začala. Mongolsky, česky, francouzsky a anglicky umím mluvit a dorozumět se na nějaké úrovni, tak na B2, maximálně C1."

6. Když ses učila česky, pomáhal ti jiný cizí jazyk?

„Když jsem přijela do Čech v 16, tak jsem uměla mongolsky, francouzsky a trochu anglicky. Opírala jsem se o francouzštinu, když už jsem uměla její gramatiku. Tak jsem jako porovnávala ty dvě (francouzskou a českou – pozn. autorky DP) gramatiky. Tam jsou podobné věci, ale francouzština je románský jazyk a čeština je slovanský jazyk, tak tam bylo dost rozdílů."

7. Používala jsi nějaké učebnice pro cizince na učení se českého jazyka?

„Nemyslím si, že jsem tehdy měla učebnice pro cizince. Bydlela jsem v malém městě a neměli jsme velké knihkupectví, natož učebnice pro cizince na učení českého jazyka."

8. Zadávali ti učitelé zpočátku nějaká jiná cvičení?

„Ne, to nedělali."

9. V čem jsi podle tebe dělala nejčastěji chyby?

„Pořád mi dělá problémy psaní dlouhého í/ý. Když to řeknu (nahlas – pozn. autorky DP), tak občas víme, jak je to správně. Ale občas tam není žádné pravidlo a musí se to zkrátka vědět."

10. Byli k tobě učitelé shovívavější v tomto směru?

„Ano., mě s tím tak nechali, protože věděli, že nejsem z Česka, že nejsem rodilá mluvčí. Jsou slova, kde to vím, ale jsou taky hodně slova, která vůbec nevím a jsou v diktátu a musí se to vědět."

11. Je něco dalšího, co ti dělalo velké problémy při učení se češtiny?

„Určitě podstatná jména a jejich skloňování. Nejdříve mi dělaly velký problém pády. První pád byl v pořádku. Druhý až pátý pád byly průměrné. Šestý a sedmý pád mě stále mate. I když to pořád opakuju, tak mě to pořád mate a musím to (pádové otázky – pozn. autorky DP) pořád říkat, když dělám třeba cvičení."

12. Bylo kromě pádů něco dalšího, co ti u podstatných jmen nebylo jasné?

„Rody. Ženský rod a střední rod byly v pohodě. Dělala jsem na to hodně cvičení. I když jsem dělala hodně cvičení na mužský rod, tak mi to pořád dělá problémy. Hledání životnosti je docela v pořádku. I když jsou tam výjimky jako sněhulák."

13. Hrála u tebe nějakou roli při učení se skloňování podstatných jmen kategorie čísla? Tím myslím číslo jednotné a množné.

„Když jsem dělala cvičení na mužský rod, na začátku jenom v čísle jednotném, tak to bylo v pořádku. Najednou se ale přidalo množné číslo, takže mi to začalo dělat velké problémy. Procvičovala jsem to hodně dlouho, ale pořád to úplně nechápu."

14. Takže jenom u mužského rodu?

„Hlavně tam. V těch zbylých rodech také, ale ne tolik."

15. Zaznamenala jsi u sebe nějaký posun v užívání podstatných jmen, ve smyslu jejich skloňování?

„Určitě je to lepší. Chápu, kde dělám chyby. A když čtu, tak to chápu lépe. Určitě se to zlepšilo, už tolik nehádám."

16. Jak bys zhodnotila svůj posun v češtině?

„Neřekla bych, že umím pořád dobře česky. Gramatice tak nějak rozumím, ale mluvím hůř, než bych musela. Umím mluvit česky, ale bojím se tak mluvit."

17. Dokázala bys popsat, z čeho máš při mluvení v češtině obavy?

„Mám strach, že když budu mluvit, tak budu určitě dělat chyby. A že ten druhý člověk bude mít pocit, že neumím česky."

18. Tvé obavy tedy byly převážně z názoru druhého člověka?

„Určitě, že mě za to bude soudit."

19. Mluvíš tady v České republice i jiným jazykem?

„Ano, já tady radši mluvím anglicky. Většina lidí tady rozumí anglicky, takže je to pro mě příjemnější."

Příloha č. 5 – rozhovor s respondentkou

Rozhovor s respondentkou (dále jen *R*) nad slohovými pracemi; T = tazatelka (autorka DP)

Slohová práce č. 1

T: Můžeme se společně podívat na tu tvoji slohovou práci?

R: Určitě.

T: Co pro tebe bylo nejtěžší na psaní této slohové práce?

R: Nejtěžší asi napsat to, co jsem měla v hlavě. Soustředit se na dobré skloňování a na čárky. Taky, aby to dávalo smysl.

T: Myslím, že sis vedla velice dobře. Bylo poznat, co jsi chtěla vyjádřit. A to je to nejdůležitější v tuto chvíli. Zaměříme se teď společně na podstatná jména. Když se podíváš na tu první větu. Dokážeš v ní najít podstatná jména?

R: To bude *den*, to je tam dvakrát, a *statek*.

T: Skvělé, to jsou podstatná jména. A nemáme tam ještě nějaké?

R: Jo, *kamarádkou*.

T: Výborně. Dokážeš určit pády u těchto podstatných jmen?

R: Možná. Myslím, že to první bude 2. pád, pak druhý *den* bude 1. pád, *kamarádkou* 7. pád a *statek* 4. pád?

T: První tři slova máš dobře určená. Zkusme se podívat ještě jednou na ten *statek*. Ty jsi použila sloveso *strávit*. Což je skvělé, ale je to dost obtížné. Když totiž někde trávíme čas, tak se nám to nepojí se čtvrtým pádem.

R: Aha, já myslela, že když tam bude to *na*, tak pak to dám do čtvrtého pádu.

T: Máš pravdu, že předložka *na* se často pojí se čtvrtým pádem, ale ne pokaždé. Dokážeš se teď na to zeptat jinou pádovou otázkou?

R: Strávím *den* na kom, na čem?

T: To je ono! A víš, který pád to je?

R: Sedmý?

T: Pozor, to ne. Správně jsi určila *kamarádkou* jako sedmý pád.

R: Jo, to je s kým, s čím. Tak tohle bude 6. pád.

T: Výborně. Tak je to správně. A věděla bys, jak bude vypadat slovo *statek* v šestém pádě?

R: O kom? O čem? O *statku*?

T: Ano, a dokázala bys to říct i s tou předložkou, kterou máme my v té větě?

R: *Na statku*.

T: Přesně tak.

R: Ty předložky jsou hodně těžký a matou mě.

T: Tomu rozumím. Nejde si to lehce říct, že jedna předložka se pojí s určitým pádem. Co se týče těch předložek, tak se podívej prosím na větu: *Potom jsme šly pracovat za statkem*.

R: Tady je předložka *za*.

T: Výborně.

R: Ale asi to nebude za kým, za čím.

T: Máš pravdu, že tady to nebude sedmý pád.

R: *Za* co?

T: Ano, věděla bys, který pád to konkrétně bude?

R: Čtvrtý.

T: Ano, bude to čtvrtý. Vidíš, teď ti to šlo skvěle.

R: Protože teď mám víc času. Ale stejně to pořád moc nechápu.

T: Budeme to spolu trénovat a postupně se budeš zlepšovat. Uvidíš. Tady v té práci jsi mluvila o zvířátkách. A skloňovala jsi je moc hezky.

R: Vážně?

T: Jo. Akorát jsi psala o psech, a ti se skloňují podle…víš, kterého vzoru?

R: *Pes* bez *pejska*. Jako *pán* bez *pána*.

T: Ano, akorát říkej *pes* bez *psa*, protože *pejska* je druhý pád od *pejsek*. Ale jinak výborné.

R: Takže jsem to tam měla špatně?

T: Jenom v jedné větě. Ty jsi slovo pes použila dvakrát. Poprvé ve větě *Ráno mě vzbudili psi, kteří od rána štěkali.* Zkus si tady to slovo *psi* nahradit *pánem*.

R: Ráno mě vzbudili *páni*? *Pány*?

T: Zkusíme to jinak. Dokázala bys určit pád toho slova *psi*?

R: Kdo, co?

T: Výborně.

R: Takže první.

T: Ano. Pamatuješ si, jak vypadá 1. pád množného čísla *pán*?

R: *Páni*.

T: Výborně. Máš tam *i*. Páni.

R: Takže i *psi* bude s *i*?

T: Přesně tak.

R: Jo. A pak v té druhé větě mám: *Poté jsme se šly s kamarádkou a jejími psi projít.*

T: Tak, super. Víš, jaký pád to tu slovo *psy* bude?

R: Projít s kým?

T: Ano.

R: A to je taky *páni*.

T: To ne, pro sedmý pád – s kým, s čím, používáme *y* podle vzoru *pán – s pány*.

R: Aha, takže i v *psi* má být *y*.

T: Ano.

Druhá slohová práce respondentky

T: Podíváme se společně na tvoji slohovou práci. Bylo to vypravování na tvé minulé prázdniny.

R: Jo, to bylo dobré. Myslím, že to nebylo špatné.

T: To nebylo vůbec špatné. Používala jsi složitější slova, bylo to více promyšlené. Super. Podíváme se zase na podstatná jména?

R: Tak jo. Já vím, že tam budou chyby. Nechávala jsem je v 1. pádu.

T: Jo, pár jsi jich tak nechala. Nebyla sis jistá skloňováním?

R: Jo. Nevěděla jsem, jak vytvořit jiný pád k tomu slovu.

T: Takže podle jakého vzoru jsi je měla skloňovat?

R: Jo. Nevěděla jsem, k čemu patří.

T: Dobře. Podíváme se na větu *Rozhodla jsem se trávit čas v jiné země.*

R: Ano.

T: Podle jakého vzoru se skloňuje slovo *země*?

R: To země?

T: Ne, to ne. To bude jiný rod.

R: Ta země!

T: Ano. Výborně. Ta země bez…

R: Země? Jako růže bez růže?

T: Ano. To je ono.

R: Takže v jiné… v bude 6. pád?

T: Ano, zeptáme se v kom, v čem.

R: Růži, takže *zemi*?

T: Přesně tak. Skvělé. Věděla bys, jak to bude v této větě s těmi *památkami*?

R: Chodím po čem?

T: Ano.

R: Takže po *památky*?

T: To ne, podle jakého vzoru to bude?

R: *Památka* jako *žena*.

T: Přesně tak.

R: Takže *památkách*?

T: Ano.

R: A jo, to je ten 6. pád.

T: Ano. Pak jsi měla větu s *náušnicí*.

R: Tam bude bez *náušnic*?

T: Super! Jak jsi na to přišla?

R: Nedávno jsem to někde viděla. Když jsem procvičovala.

T: Výborně, tam bude *náušnic*. Pamatuješ si, jak ses předtím dostala k tomu tvaru *náušnicí*?

R: To nevím. Asi jsem to dělala tak, jak se mi to zdálo nejlepší.

T: Dobře, to nevadí. Důležité je, že teď to umíš zapsat. Víš, podle kterého vzoru se to slovo skloňuje?

R: Hm. *Růže*?

T: Ano, přesně tak. Pak tam máš *západ slunce*. Po *západě slunce*.

R: Jo.

T: Když máme světovou stranu, tak v 6. pádě píšeme doopravdy *západě*, jako jsi to napsala ty. Ale pokud máme *západ slunce*, že tedy slunce zapadá, tak je to v 6. pádě *západu*.

R: Aha, to jsem nevěděla. A to je i *východě* a *východu*?

T: Ano, to bude úplně to stejné. Klidně si to napiš k sobě do sešitu, ať to máš někde zapsané.

R: Jo, zapíšu.

T: Tak se podíváme ještě na slovo *zámkách*.

R: To není 6. pád?

T: Je, to máš určené dobře, ale tady používáme pouze koncovku *-ích*. A *k* se nám změní na *c*. Takže budeme mít *zámcích*.

R: To je matoucí.

T: To máš pravdu. Je to těžké.

Slohová práce č. 3

T: Jak se ti psal motivační dopis?

R: Docela dobře. Psala jsem už dva ve francouzštině a i jeden v angličtině, takže jsem věděla, jak vypadá.

T: To je super. Když jsem si ho četla, tak jsi používala zase o dost složitější slova. Zlepšuješ se!

R: Děkuju. Snažím se. Ale pořád někdy nevím, jak co napsat.

T: Co bylo tady to nejtěžší, když se na to zpětně podíváš?

R: To slovo *projektách*. Není to *projektích*? Jako těch *zámcích*, jak jsme se dívali naposled?

T: Je to ještě trošku jinak. Věděla bys, jaký to bude vzor?

R: Ten *projekt*. Bez *projektu*. Takže *hrad*?

T: Ano, pamatuješ si, jak vypadá 6. pád množného čísla u tohoto vzoru?

R: *Hradech*? A pak ještě ten *les*. *Lesích*?

T: To je ono.

R: Aha, tohle bude *projektech*!

T: Ano, výborně.

R: Tenhle vzor a 6. pád jsou asi nejtěžší.

T: To souhlasím. Je tu více koncovek, a ne vždy se dají u všech slov použít. Když jsme u toho rodu mužského, podívej se, prosím, na tu větu …*že jsem od mladého věka*. Kde tady bude podstatné jméno.

R: Ten *věk*.

T: Ano, podle čeho ho budeme skloňovat?

R: *Hrad*?

T: Skvělý, ano, podle *hrad*.

R: Aha, já to měla podle *les*. Takže…jo, už tomu rozumím.

T: Dobrý tedy?

R: Jo, ani nevím, proč mě napadlo ten *les*.

T: Pak už tu máš chybně jenom slovo *nápadmi*. Zkusíš ho opravit sama?

R: Dokázat čím?

T: Zase si urči nejdříve vzor.

R: *Hrad*, že jo?

T: Ano, zase to bude *hrad*.

R: Takže *hrady, nápady*. Nevím, jak jsem se dostala k tomu *nápadmi*.

T: To nevadí. Dneska jsme se měli podívat i na tu druhou práci (čtvrtá slohová práce – pozn. tazatelky), ale to pak probereme spolu mimo nahrávání. Používala jsi tam hodně druhý pád a všechno jsi u skloňování měla dobře. Celkově je ta práce opravdu moc podařená.

R: Vážně jsem tam neměla ve skloňování chybu?

T: Vážně ne!

R: Páni. To jsem ráda.

T: To já také, opravdu se zlepšuješ, je vidět, že se doma učíš.

Příloha č. 6 – rozhovor nad slohovými pracemi

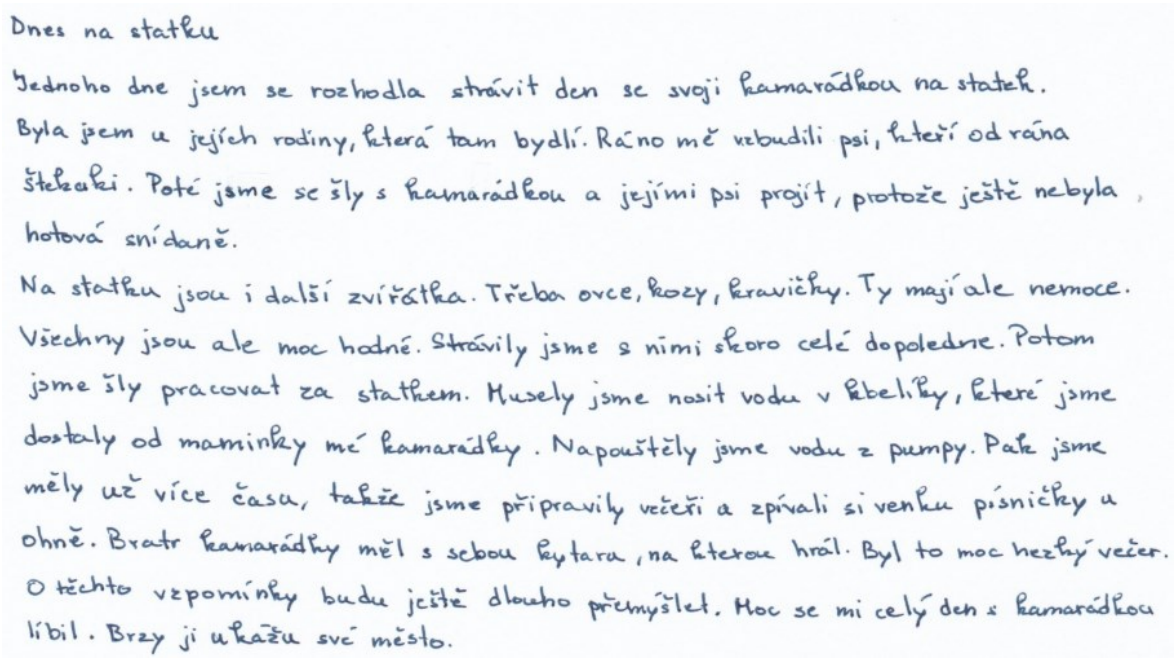

Dnes na statku

Jednoho dne jsem se rozhodla strávit den se svoji kamarádkou na statek. Byla jsem u jejích rodiny, která tam bydlí. Ráno mě vzbudili psi, kteří od rána štěkali. Poté jsme se šly s kamarádkou a jejími psi projít, protože ještě nebyla hotová snídaně.

Na statku jsou i další zvířátka. Třeba ovce, kozy, kravičky. Ty mají ale nemoce. Všechny jsou ale moc hodné. Strávily jsme s nimi skoro celé dopoledne. Potom jsme šly pracovat za statkem. Musely jsme nosit vodu v kbelíky, které jsme dostaly od maminky mé kamarádky. Napouštěly jsme vodu z pumpy. Pak jsme měly už více času, takže jsme připravily večeři a zpívali si venku písničky u ohně. Bratr kamarádky měl s sebou kytara, na kterou hrál. Byl to moc hezký večer. O těchto vzpomínky budu ještě dlouho přemýšlet. Moc se mi celý den s kamarádkou líbil. Brzy ji ukážu své město.

Příloha č. 7 – první slohová práce respondentky

Prázdniny začaly v červenci. Moc jsem se na ně těšila, protože škola už byla vyčerpávající. Moc mě to to v ní nebavilo. Rozhodla se trávit čas v jiné zemi. Tak jsem si sbalila kufry, vzala si oversized triko a odjela jsem společně s kamarády.
V létě jsme měly hodně času, takže jsme byli hlavně u bazénu nebo moře, protože bylo hezké počasí. Jen mě mrzí, že jsem nejela bez náušnicí, protože se mi ztratili v moři. Byla jsem s mými kamarády, kteří rádi sportují. Často hráli fotbal nebo volleyball.

Adam řekl: „Pojď hrát s námi." Ale já nechtěla. Já nejradeji trávila čas večer, když jsem se dívala na západ slunce. Po západě slunce jsem si četla ještě knížku na balkónu. Přes den jsem se opalovala a odpočívala na pláži. Byla kousek od našeho hotelu, kam jsme přijeli. Na obědě jsme mohli jíst, co jsme chtěli, protože jsme měli all inclusive. Večeře byly taky moc dobré.

Když bylo horší počasí, tak jsme zůstávali na hotelu. Nebo jsme chodili po památky. Navštěvovali jsme různé staré hrady. Na zámcích jsme si dělali hezké fotky. Bylo tam ale hodně turistů, takže jsme nemohli vždy kam jít a museli jsme čekat. Prázdniny jsem si s kamarády moc užila. Někdy bych se na to místo ráda vrátila.

Příloha č. 8 – druhá slohová práce respondentky

Vážení,

chtěla bych reagovat na Vaši nabídku na sezonní práci na pozici animátorky zveřejněnou 5. 10. 2022 na serveru (www.fajn-brigady.cz). Jak se můžete přesvědčit v přiloženém životopise splňuji všechny předpoklady na tuto pozici.

Během studia ve Švýcarsku ve střední škole jsem získala tříletou praxi v animaci. Mezi moje silné stránky patří jazyky. Plynně mluvím mongolsky, česky, francouzsky, anglicky a německy. Na které mám i oficiální certifikáty FCE v angličtině a úrovně B2 ve francouzštině.

S prací animátora mám zkušenost, když jsem pracovala na některých projektech ve škole, které mi pomohly s mým studentským ocenčním. Práce na týmových projektech mi pomohla být organizovanější a flexibilnější. Díky tomu, že jsem od mladého věku hodně stěhovala, vždy jsem byla ráda, že poznávám nová místa, nové kultury a nové lidi. Tak jsem si rozšiřovala obzory. Vzhledem k tomu, že jsem se na počátku roku 2017 přestěhovala do Čech, hledám příležitost pro uplatnění mých schopností. Věřím, že bych pro Vaši hotel byla velkým přínosem a dokážeka svými kreativními nápadmi...

Pokud Vás moje žádost zaujme, ráda si s Vámi o svých předpokladech pro tuto práci promluvím osobně.

Příloha č. 9 – třetí slohová práce respondentky

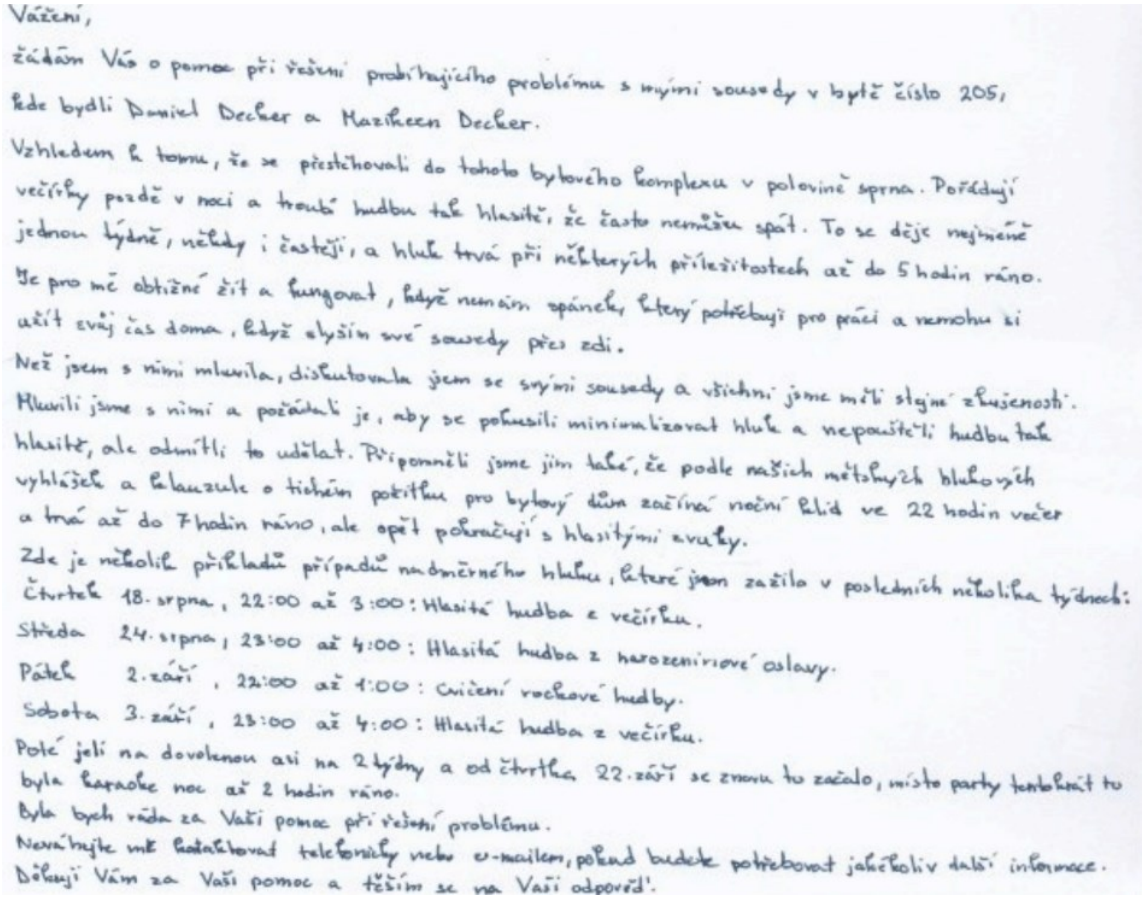

Vážení,

žádám Vás o pomoc při řešení probíhajícího problému s mými sousedy v bytě číslo 205, kde bydlí Daniel Decker a Kathleen Decker.

Vzhledem k tomu, že se přestěhovali do tohoto bytového komplexu v polovině srpna. Pořádají večírky pozdě v noci a troubí hudbu tak hlasitě, že často nemůžu spát. To se děje nejméně jednou týdně, někdy i častěji, a hluk trvá při některých příležitostech až do 5 hodin ráno.

Je pro mě obtížné žít a fungovat, když nemůžu spánek, který potřebuji pro práci a nemohu si užít svůj čas doma, když slyším své sousedy přes zdi.

Než jsem s nimi mluvila, diskutovala jsem se svými sousedy a všichni jsme měli stejné znepokojení. Mluvili jsme s nimi a požádali je, aby se pokusili minimalizovat hluk a nepouštěli hudbu tak hlasitě, ale odmítli to udělat. Připomněli jsme jim také, že podle našich městských hlukových vyhlášek a nařízení o tichém pořádku pro bytový dům začíná noční klid ve 22 hodin večer a trvá až do 7 hodin ráno, ale opět pokračují s hlasitými zvuky.

Zde je několik příkladů případů nadměrného hluku, které jsem zažila v posledních několika týdnech:

Čtvrtek 18. srpna, 22:00 až 3:00: Hlasitá hudba z večírku.

Středa 24. srpna, 23:00 až 4:00: Hlasitá hudba z narozeninové oslavy.

Pátek 2. září, 22:00 až 1:00: Cvičení rockové hudby.

Sobota 3. září, 23:00 až 4:00: Hlasitá hudba z večírku.

Poté jeli na dovolenou asi na 2 týdny a od čtvrtka 22. září se znovu to začalo, místo party tentokrát to byla karaoke noc až 2 hodin ráno.

Byla bych ráda za Vaši pomoc při řešení problému.

Neváhejte mě kontaktovat telefonicky nebo e-mailem, pokud budete potřebovat jakékoliv další informace.

Děkuji Vám za Vaši pomoc a těším se na Vaši odpověď.

Příloha č. 10 – čtvrtá slohová práce respondentky